

El Morrolius

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Al vessant septentrional del turó homònim
Alçada: 385

Coordenades:

Latitud: 41.6367
Longitud: 1.83396
UTM Est (X): 402883
UTM Nord (Y): 4610097

Classificació

Número de fitxa 08053-74
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Popular Contemporani Modern
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 002304000DG01A0001HK
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dv., 14/04/2017 - 02:00

Descripció

Masia situada en una zona boscosa al costat del camí del Pinsà. És de planta rectangular i consta de planta baixa i pis. La coberta és a dues aigües, amb el carener paral·lel a la façana principal, orientada a migdia. És una estructura allargada que ha anat creixent pels costats. Actualment està reformada. Té adossat un cos, a

l'extrem de llevant, en forma de "L", al darrera hi ha l'era. Els paraments són de pedra vista. Hi ha un rellotge de sol a l costat més occidental de la façana.

Història

L'historiador Joan Valls ha estudiat una sèrie de documents relacionats amb la família Morrolius des del segle XIV fins el XVI.

El primer document que cita és de l'any 1293, quan Arnau de Morrolius i la seva esposa Elisenda reconeixen tenir un deute de quaranta-un sous amb Baró Vidal, jueu de Manresa, el 10 de maig de 1293, dient que es tractava d'un tracte econòmic sense cap ànim de lucre. Donaven com a fiador el senyor Berenguer de Palaciolo. El 5 de gener de 1295, Arnau de Morrolius feia un tracte de mutu acord per valor de tretze sous amb Berenguer Portella.

Destaquem també un altre document perquè parla de la masia veïna del Plaià: Romeu de Morrolius, amb el consentiment de la seva esposa Romia, reconegué el 23 de setembre de 1316 que devia a Jaume Verduguer, veí de Santa Cecília de Montserrat, el preu de set quarteres de forment que li havia venut, presentant com a fiador el seu veí Vidal del Plaià. El mateix Romeu de Morrolius, el 5 d'octubre de 1318, exercí com a fiador, juntament amb Arbert de la Maçanera i Bernat Tort, veïns de Castellet de Bages, en el tracte econòmic que tenien Guillem d'Ubach i la seva esposa Sança, per seixanta sous, amb Francesc d'Olius, ciutadà de Manresa.

L'any 1534 el propietari del futur mas Colomer era el senyor Salvador Oller. Aleshores, el mas Morrolius ja era un mas rònec i les seves terres estaven integrades en aquesta heretat de l'Oller.

Joan Oller i el seu fill Valentí, vengueren els masos Oller i Morrolius, el 9 de juny de 1650, a Joan Colomer. El fill d'aquest, Onofre Colomer, es declarà propietari dels masos l'any 1666.

L'any 1759 ja s'anomena mas Oller, àlies Colomer, i segueix tenint el mas Morrolius com aplevat seu, amb la casa derruïda.

Bibliografia

VALLS i PUEYO, Joan. El mas Morrolius. Inèdit.

<http://toponimsdecastellbell.blogspot.com.es/2016/10/el-mas-morrolius.h...>

